

ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РАЙОНУВАННЯ

Гаврись О.О.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Україна – одна з найбільших європейських держав, територія якої неоднорідна за природними умовами і ресурсами, щільністю і складом населення, рівнем і структурою розвитку господарства та іншими факторами. Все це є об'єктивною основою для розвитку внутрішньодержавного територіального поділу праці, на базі якого формуються своєрідні природно-господарські утворення – цілісні частини території країни, яким властиві такі ознаки як спеціалізація, комплексність та керованість – так звані економічні райони [1]. Їх виділення, вивчення та прогнозування розвитку і лежить в основі економічного районування, сутність якого полягає у науково обґрунтованому поділі країни на економічні райони, що склалися історично або сформувалися в процесі розвитку продуктивних сил.

Модель оптимального функціонування економіки регіонів потребує детального аналізу та обліку специфіки їхніх ресурсних можливостей. При наявності великої території з різними природно-кліматичними умовами та особливостями соціально-економічного розвитку раціональне розміщення продуктивних сил, яке б дозволило підвищити ефективність виробництва і використання природних і економічних ресурсів, можна забезпечити лише за допомогою економічного районування. В сучасних умовах економічне районування розглядають як засіб управління господарством у територіальному розрізі та основа для розробки і впровадження державної регіональної економічної політики [2].

Державна політика повинна сприяти створенню найліпших умов для економічного розвитку й підвищення рівня життя в усіх частинах України, що призвело б до максимального зростання обсягу національного доходу та до вирівнювання економічного потенціалу регіонів, а також впровадження сучасних екологічних стандартів. Регіональні диспропорції та нерівність соціально-економічного розвитку призводила і призводить до напруженості та загострення протиріч у державі. Нинішня надскладна економічна та політична ситуація в Україні зумовлена в тому числі й не достатньо ефективною політикою регіонального розвитку останніх десятиріч.

Таким чином, економічне районування – головна передумова дієвого регіонального планування, метою якого є покращення територіального управління і регулювання, полегшення проведення регіональної політики, підвищення ефективності використання ресурсного, виробничого і науково-технічного потенціалу регіонів і всієї країни.

Література:

1. Мацеха Д.С. Історико-етнографічний розвиток районування в Україні /Д.С. Мацеха, О.П. Костик // Збірник наукових праць ХНУ за 2012-2013 роки. – 2013. – С. 93-95.
2. Мазур А.Г. Проблематика економічного районування в сучасному регіональному вимірі / А.Г. Мазур // Зб. наук. пр. ВНАУ. Серія «Економічні науки». – 2011. – № 2. – С. 3-11.